

DOMOVINA

Štampa dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inzerate se plačuje strošek temeljnega pritožbine ter od vsake petit-vrate po 20 vin. na vsakekrat; za večje inzerate in za mnogokratne inseriranje primerni popust. — Naročnina na celo leto 3 kren, na pol leta 4 krena, na četrto leta 2 kreni, katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Zborovanje kat. slov. pol. društva na Teharjih

V nedeljo se je vršilo na Slancih pri Teharjih v Štiglicovi gostilni zborovanje političnega društva za Teharje. Udeležilo se ga je mnogo kmetov, zlasti volilcev, ker je prišel na shod poročat o uspehih in o delovanju državnega zbora posl. vitez Berka. Poslušalcev je došlo prav mnogo, da so bili vsi gostilniški prostori zasedeni in še mnogo došlecev ni moglo v sobo, ker ni našlo prostora. Po številu jih je bilo gotovo okrog 400 in to največ volilcev, najtrdnjših in najbolj spoštovanih posestnikov iz Teharjev in okolice. Zborovanje je otvoril predsednik pol. društva, g. Rebov. Pozdravil je navzoče, predstavil posl. g. Berka in mu dal besedo, da poroča o svojem delovanju v drž. zboru na korist svojih volilcev.

V svojem govoru je povdarjal najprej veliko važnost in korist tega, da državni zbor deluje. To je posebno važno za naš narod, ker tam imamo priliko iznesti svoje pritožbe in poročati o našem žalostnem stanju. Povsod drugod smo podložni vladam in zastopom, ki so nam sovražni in ki nočejo upoštevati tega, kar bi bilo nam na korist. V minolem zasedanju se je v državnem zboru delovalo, rešili so v prvi vrsti proračun za tekoče leto, ki se poprej že več let ni rešil postavnim potom. Slovenski poslanci so delovali skupno s Čehi in Poljaki; kjer je bilo treba, so jim priskočili na pomoč, zato so se tudi oni vselej odzvali vabilu in radi prišli Slovencem na pomoč, kadar so jih ti potrebovali. To se je zlasti pokazalo pri rešitvi celjskega vprašanja. Takrat so glasovali z nami vsi slovanski poslanci, in le tako je bilo mogoče, da nam je gimnazija zagotovljena še v bodoče.

Zdaj bomo morali gledati na to, da jo razširimo in da pridobimo še štiri višje razrede, da bo potem gimnazija popolna. Delovati bomo morali tudi na to, da dobimo slovensko univerzo, da se bodo naši dijaki vzgajali v slovenskem duhu. Zakaj le na ta način vzrastejo potem tudi možje, ki ljubijo svoj narod in ki so pripravljeni zanj vse žrtvovati.

Štajarski deželni zbor je sklenil, da se volilni red za okrajne zastope premeni, in sicer v tem smislu, da izgube kmetijski volilci odločilno besedo in bi prišli potemtakem pri nas večjidel vsi okrajni zastopi v nemške roke. Prvi sklep dež. zbora glede tega od vlade ni bil potrjen, ravno za to, ker je on, to je posl. Berka, posredoval pri vladi, da ni potrdila tega sklepa. Dež. zbor je sklenil to še enkrat, in zdaj čakamo, kdaj ga bo vlada podala cesarju v potrdilo. Naš poslanec je obljubil, da bo storil vse, da tudi sedaj ta sklep ne bo dobil cesarske sankcije.

V drž. zboru pa se je zlasti delovalo tudi v povzdigo kmetijskega stanu. Sprejet je bil zakon, da se imajo osnovati kmetijske zadruge; ko bode to sklenjeno še v dež. zboru, se bodo te zadruge ustanovile; preveč se pa od teh zadrug ne smemo nadjati, ker bodo v Gradcu že skrbeli, da ne bodo za nas posebno koristne in dobre. Znižala se je tudi cena soli, in ko so prihajale razne pritožbe na posl. Berka, je bil vedno pripravljen posredovati pri vladi in storiti za svoje volilce, kar je bilo v njegovi moči.

Ko je Nemčija povišala carino za hmelj, je šel poslanec Berka k vladi, da ona posreduje, da se to ne zgodi. Govoril je tudi za to, da se vinska klavzula, ki je v škodo našim vinorejcem, več ne obnovi. Državni zbor je glasoval tudi za to, da se termimska kupčija z žitom odpravi. S tem se je vršila največja sleparija. Židje so barantali, višali ali nižali ceno žitu, kakor se jim je zdelo. Na ta način so spekulirali in spreminjali ceno žita, a kmet je imel od tega le izgubo.

V jeseni bo drž. zbor sklepal o nagodbi z Ogrsko. To je važna stvar, ki jo še ima rešiti, in tedaj se bo pokazalo, ali je obstrukcija stalno odpravljena ali ne.

S tem je poslanec Berka končal svoj govor o delovanju drž. zbora. Žel je najvišarnejšo pohvalo in odobravanje. Gospod Rebov se mu je zahvalil za poljuden in velezanimiv govor, ter je bila tudi sprejeta resolucija, da volilci hvaležno priznavajo njegovo požrtvovalnost in se mu zahvaljujejo zlasti za njegovo delovanje glede volitev v okrajne zastope in glede celjske gimnazije. Volilci tudi izrekajo svojemu poslancu popolno zaupanje, bodreč ga, naj na začetki poti vstraja v narodni in narodno-gospodarski prid svojih volilcev.

Potem je govoril g. Ivan Kač in sicer o kmetiskem vprašanju. Povdarjal je posebno potrebo organizacije. Kmetijstvo se mora zjediniti in skupno zastopati svoje koristi. Ustanoviti se morajo društva, v katerih se bo delovalo na prosep kmetijstva. Osnovali naj bi tudi kmetijske zadruge ter skupno prodajali poljske pridelke in prirejali razstave. Slovenski del Štajarske naj se oddeli od Gradca, to moramo zahtevati vedno in na to delovati povsod. Gradec nam ni prijazen, kar pride od tam gori, je nam škodljivo, to vemo iz izkušnje. Nemška vlada in nemška gospoda ne želi nič dobrega slovenskemu prebivalstvu. Zato moramo zahtevati lastno upravo v gospodarskem in političnem oziru. „Zedinimo se!“ in „Proč od Gradca!“ naj bosta gesli, katerih ne smemo pozabiti. To je bilo jedro govora g. Kača. Ko je končal, mu je bilo burno ploskanje dokaz, kako iz duše je govoril zbranim poslušalcem.

LISTEK.

Prevara.

(Ruska narodna pravljica.)

V nekem cesarstvu, v neki državi je živel cesar Agej. Ladje tega cesarja pa so šle na vojsko v daljne kraje, a nenadoma in nepričakovano naval na nje silni neprijatelj. Na neki ladji je bil tisti čas ladjar Ivan; ta vidi nesrečo, kateri se ni mogoče ogniti, zgrabi za jabolko in popelje ladjo pod vodo, odplove od neprijatelja celo vrsto* daleč in splava iz vode. To povedo cesarju, a cesar mu da popolno prostost.

Ladjar hodi po vsem cesarstvu sem in tje; Ivanova slava je sicer velika, a v žepu nima niti vinarja! No, čemu govoriti o denarju, ko ni imel niti lastne strehe! Bil je primoran iskati si prenočišča, kamor bi se zatekel pred mrko nočjo, skrival pred dežjem.

In si najde stanovanje pri dosluženem vojaku in se začne z njim pogajati:

„Pri tebi bodem samó prenočeval, po dnevu pa bom delal in si služil kruh; a ti skrbi za me, množil denar: čuj, za vsako noč ti plačam cel rubelj.“

* Vrsta ima 1067 km.

Vojak ni bil bogat in se je vrlo razveselil denarja. Pade mu na um, da si kupi skrinjico, da jo dobro zapre, a na vrhu napravi luknjico, in da meče vanjo rublje za hranitev. Tako tudi stori; ladjar mu da za vsako noč cel rubelj, a on hajd z njim v skrinjico!

„Zdi se mi, da se je že mnogo nabralo!“ Pomisli enkrat. „Ne malo časa je že poteklo, rad bi videl, če imam že mnogo rubličev? A ni li moj ladjar — popolen bedak? Ne jé, ne pije, a meni za vsako noč prinese rubelj! Odkod le jemlje denar?“

Vojak odpre skrinjico, a v njej ni o kakem denarju ni duha ni sluha, temveč samo iverje je v njej. Nato se gospodar hudo skrega s svojim stanovnikom; ta se kolne, da je plačal s čistim srebrom, a drugi reče:

„Brate, nisem vedel, da si takšen lump! Ne bil bi te sprejel v stanovanje, glej, ves čas si zastonj stanoval. Kaj naj ti vzamem? Kaj naj rečem dobrim ljudem?“

Vojak gre k sodnji in poprosi, da bi njemu in ladjarju rešili pravdo. Sodniki so mislili in mislili, a se niso mogli domisliti nič pametnega; zapovedo obema roke zvezati in ju pošljejo k cesarju.

Cesar Agej začne izpraševati vojaka, kakšen denar da je sprejemal in kam ga je shranjeval?

„Prejemal sem navaden srebrni denar in ga metal v skrinjico.“

Cesar Agej se zakrohota in pošlje po skrinjico.

Prineso skrinjico in pogledajo vanjo, a v njej sami rublji, in tako novi, kakor da so zdaj kovani!

Cesar zagrmí nad vojakom: „Zakaj si obdolžil ladjarja?“ Da ga zvezati in zapové, naj ga bičajo.

Ladjarju Ivanu se smili vojak in poprosi cesarja, da ga ne bičje: „Jaz sem se“, reče, „z njim pošalil.“

Cesar ga vpraša: „Pa se moreš ti res tako pošaliti?“

„Morem, vaše cesarsko Veličanstvo!“

„No, pa daj, pa se pošali z menoj!“

„Rad bi, ali se bojim.“

„Nič se ne boj! Sv. Nikolaja kličem za pričo!“

Ladjar spusti takoj v cesarski dvorec vođe; starešine se prestrašijo, — nikdo ne mra utoniti — in kmalu bi vsi zajokali od samega strahu! A k cesarskemu mestu priplove ladjica.

„Cesar Agej“, reče ladjar Ivan, „sediva v ladjico in se odpeljiva!“ — Sedeta in se odpeljeta. Veter ju odnese na odprto morje, a na morju se dvigne tako silen vihar, da se nista

Potem so igrala teharska dekleta igro „Roza Jelodvorska“. Svoje vloge so pogodile nepričakovano dobro, le škoda, da so bile priprave na odru, inscenacija, dekoracija itd. tako slabe. Predstava se je vršila v gostilni, zato je umevno, zakaj je vladal med igranjem precejšen nemir.

Ko se je odpeljal posl. g. vitez Berks, so mu volilci prirejali burne ovacije. Zborovanje se je izvršilo v najlepšem redu ter je v vsakem oziru dobro izpadlo.

Pot laškega kralja v Rusijo.

Sklep laškega kralja Viktor Emanuela, da obišče ruski carski dvor v Petrogradu, a meseca avgusta cesarja Viljema v Berlinu, je dobro došel gotovim časnikiarskim krogom v tej letni soparici. Poprijeli so se tega, kot da se gre za kakšno posebno senzacijo.

Novinarstvo trozveze opozarja, da je potovanje laškega kralja v Petrograd po obnovitvi trozveze dokaz, da tudi v Rusiji uvidevajo, da je trozveza nekaj, kar se je pokazalo kot dobrota ne samo za zaveznike temveč tudi za nezaveznike, da je jamstvo miru in mirnega razvoja narodov in držav, da je celo dvozveza med Rusijo in Francijo samo popolnitev trozveze v svrhu ohranitve miru, ravnotežja in reda v malem in velikem političnem svetu.

Novinarstvo dvozveze ne pripisuje velike važnosti temu, da se je trozveza obnovila, tudi ne smatra potovanja laškega kralja važnim dogodkom, temveč ima to pot vresničenjem že davno izražene želje in namere laškega kralja, da obišče prvokrat kot kralj cara Nikolaja in cesarja Viljema, ki sta bila tudi tedaj nekaj časa prestolonaslednika v Nemčiji in Rusiji, ko je bil on prestolonaslednik v Italiji. Viktor Emanuel je hotel s kraljico obiskati večidel vse evropske dvore, a ker ona sedaj ne more na pot, gre kralj sam v poset k ruskemu in nemškemu vladarju.

Poskušalo se je najti v tem, ker Viktor Emanuel ne pride na Dunaj, neki dokaz napelosti odnošajev med laškim kraljevim dvorom in Dunajem. Opozarja se na to, da je nadvojvoda Franc Ferdinand na svojem potovanju po Italiji se izognil Rimu in da cesar Franc Josip ni vrnil obiska kralju Humbertu, in da zato tudi Viktor Emanuel ne pride to pot na Dunaj.

Laški časniki, ki bi želeli videti našega vladarja v Rimu, uveravajo na vse mogoče načine, da laški kralj in laški narod uvažujeta in cenita obzirnost Frana Josipa. Navada je namreč, da vsak vladar, ki pride v Rim, obišče najprej papeža in šele potem laškega kralja. A zato naš cesar rajši ne gre v Rim, da bi se nikomur ne zameril. Tudi največji branitelji laškega prestola v Rimu preveč spoštujejo umnega Leva XIII., da bi hoteli in se mogli zameriti našemu monarhu, da z obiskom kralja razžalosti 90let-

nega papeža, kateremu je on kot katolik in apostolski kralj udan.

Nemški cesar je že obiskal laškega kralja, in trdi se, da bo tudi ruski car Nikolaj vrnil obisk v Rimu, ali ti vladarji niso katoliškega veroizpovedanja. Znano je, da portugalska kraljica mati, ki je večkrat obiskala svojega brata, pokojnega kralja Humberta v Rimu, ni bila niti enkrat sprejeta od papeža, a portugalski kralj Karel se je rajši zameril svojemu uju kralju Humbertu ter ga ni obiskal, kot da bi se zameril papežu, ki je proti njegovi nameri, da pride v Rim, izrazil svoje nezadovoljstvo.

Lahi se jako vesele temu, ker bo sedaj prišel prvokrat ruski vladar v Rim, tega namreč niso storili njegovi predniki. Tudi laški kralji niso obiskali nikdar ruskih carjev, zato je sedaj značilno, da se obiščeta ta dva vladarja. Druge važnosti v mednarodni politiki pa obisk laškega kralja na ruskem dvoru najbrže ne bo imel.

Celjske in štajarske novice.

(Veliki koncert) „Celjske nar. godbe“ se vrši v nedeljo 20. julija 1902 na dvoru „Narodnega doma“ v Celju. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 40 vin. Preplačila se bodo hvaležno sprejemala. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(K vsprejemu na nemško-slovenski gimnaziji v Celju) oglašilo se je že sedaj 53 dečkov. Izmed teh je napravilo 46 sprejemni izpit. Visoko ministerstvo dovolilo je paralelko, ako bo v prvem razredu nad 60 učencev, kar bo čisto gotovo, ker glavni kontingent se pričakuje koncem poletja.

(Gimnazija v Celju) je končala svoje šolsko leto dne 15. t. m. Zavod je obiskovalo 275 dijakov, od teh je bilo 200 Nemcev in 75 Slovencev. Odliko je dobilo 25 učencev, spričevalo s prvim redom pa 185.

(Dekliška šola v Celju.) Dež. zbor je ednoglasi sprejel načrt zakona, da se v Celju ustanovi nemška javna trirazredna dekliška meščanska šola.

(Nezgoda.) V ponedeljek popoldne je padel pri Martinu Dremelju v Škofji vasi uslužbeni hlapec, ki je vozil les iz Vitanja, tako nesrečno raz včr, da je na mestu mrtev obležal. Prej je v družbi z drugimi vozniki popival po gostilnah.

(Poročil se je) dne 16. t. m. g. Anton Cvenkel, trgovec v Sevnici, z gospodično Valerijo Zanier, hčerko blage narodne rodbine g. Norbert Zaniera v Št. Pavlu v Savinski dolini. Čestitamo!

(Savinjska železnica.) Dež. odbor je v posebnem poročilu dež. zboru naznanil, da je ponovil prošnjo, da se začno pogajanja zaradi podžavljenja te lokalne železnice. Odločilno za to je bilo dejstvo, da je družba, ki je lastnica železnice, upeljala še tretji vlak pri ednaki pavalni odškodnini, kot je to zahtevala uprava državnih železnic.

(Sprejem v dež. gluho-nemnico.) Sprejemne izkušnje za gluho-nema dečke v ta dež. zavod se bodo vršile v Celju dne 22. t. m. v mestni deški ljudski šoli, v Poličanah 23. in v Mariboru 24. t. m. v dekliški meščanski šoli.

(V Šoštanju) so postavili temelj za novo nemško šolo, ki jo bo zidal „Schulverein“. Odnadni nemčurji so razobesili frankfurtarske cunje, heul ali in se napili, da je bilo groza. To so glavni momenti te vsenemške slavnosti. Povedati moramo, da se uprizarja že zdaj gonja in lov za slovenskimi otroci, da bi napolnili novo šolo. Zato so posebno radodarni z obljubami napram revnejšim starišem, vendar je upati, da jih ne bodo dobili dosti — na svoj lim.

(Šaleško učiteljsko društvo) je zborovalo dne 10. t. m. v Škalah pri Velenju. Žal, pripomniti pa moramo, da so mnogoteri udje našega društva se blesteli v svoji odsotnosti! Gospoda, malo več stanovske zavesti še prosimo! V zvezi s tem zborovanjem je bila tudi hospitalizacija v prvem razredu. Gospica Kosar podajala je prav spretno računanje v številnem krogu „50“. Za nje požrtvovalen trud se izreče najlepša zahvala! V začetku zborovanja nam predstavi predsednik gospico Likar kot nov ud našega društva. Po običajnem pozdravu predsednika tov. g. Koropca ter po objavljenju zapisnika zadnjega zborovanja prerašetal so se konferenčne teme. Kot referent je nastopil g. Hernaus, ter žel pri tem obilo priznanja. Ob priliki „Zavezinega“ zborovanja v Trstu ter pri izletu v Benetke bo zastopal naše društvo tov. g. Lukman, učitelj v Šoštanju. Po predlogu tov. g. Smolnikarja se sklene, da se pri zborovanjih, koja niso v zvezi s hospitalizacijo, postavijo na dnevni red pedagoški predavanja. Nadalje se naprosi odsek okrajn. učit. knjižnice „Šoštanj“, da naj izda imenik v knjižnici nahajajočih se knjig, ter isti katalog dopošlje vsakemu šol. vodstvu. Ako se pa v teku časa poveča knjižnica za eno ali več knjig, naj se vsak tak slučaj v svrhu popolnitve knjižničnega imenika naznani šol. vodstvu. Prihodnje zborovanje je začetkom septembra v Zavodnem. Dan in dnevni red oznanil se bo pravočasno. Čast nam je tudi priznati, da sta gosp. Trafenik in gosp. Milan Vošnjak nas počastila s svojim prihodom ter ves čas zabave ostala med nami. Na zdar!

(Nagla smrt) Na sv. Petra in Pavla dan bila je v Bočni, podružnici gornjegrajske fare, takozvana „lepa nedelja“ ali praznik godu cerkvenega patrona. Zbralo se je dosti ljudstva iz bližnjih krajev. Prišla je tja tudi Marija Prislan, čez 70 let stara ženica iz Gornjega grada. Po cerkvenem opraviu šla je s svojimi prijateljicami v gostilno, kjer so si nekoliko žejo tolažile. Proti večeru se poda omenjena ženka proti domu, ali po nesreči padla je v mimo ceste tekočo Dretjo, ki ni posebno globoka in je tam utonila. Drugi dan so jo pogrešali ter jo iskali povsod.

več nadejala rešitve; nato pa je vihar pojenjal in vrget ladjico na pečino. Cesar stopi na suho zemljo, koraka sem in tje, se ozre — in vidi, da ni niti ladjice, niti Ivana nikjer.

Cesar Agej se zamisli: „Kam sedaj?“ Gre ob morju navzgor, ide, ide in se nameri na veliko mesto. Tam sreča babo, ki nese pečeno svinjino na prodaj.

„Golobica“, reče cesar, „vzemi me v službo, nosil bom svinjino za teboj.“

„Koliko zahtevaš?“

„Nič, samo jesti mi daj!“

Baba ga vzame in onadva gresta v mesto. Cesarja pa, ko je nosil svinjino, obide slast po nji; vzame ji en košček in začne jesti. Tedaj pa se od vseh strani zbero ljudje okrog njega, začno ga zadrževati in vpraševati: „Kaj ješ?“

„Pečeno svinjino!“

„Ali to je vendar človeška roka! Poglejte ga, ljudožera!“

Zgrabi jo ga, mu zveže roke in noge in ga vrže v temnico. Potem ga začno soditi in obsodijo na smrt. Pripeljejo ga na morišče, mu položijo glavo na kladlo, rabelj vzame v roko sekuro in zamahne...

„Aj“, zakriči cesar Agej. Starešine poskačejo a stolov: „Zakaj ste izvolili tako glasno zakričati?“

„Kako bi ne zakričal, ker bi mi bil skoro rabelj glavo odsekal!“

„Kaj vam je, Vaše Veličanstvo? Kakšen rabelj? Saj ste vendar v dvorcu, na svojem cesarskem prestolu, in nas ste poklicali, da sodimo ladjarja Ivana.“

„A ti si, nesrečnež, še tukaj!“ reče srdito cesar Agej. „Žal mi je, da sem poklical sv. Nikolaja za pričo, sicer bi te dal obesiti!“

Takoj razglasi cesar po vsej državi prepoved, da ne sme nihče sprejemati v svojo hišo ladjarja Ivana. — Dolgo je blodil brez zavetja, zahajal v vse hiše — a nikjer ga ne marajo.

In glej, ladjar pride zopet v neko vas in poprosi kmeta za prenočišče.

„Cesar ne pusti“, reče kmet.

„Vzprejmi me, dobri mož!“

„Ali ti nisem rekel, da ne smem? No, pa naj bo za enkrat, ali povedati mi boš moral povest, ker jih jaz tako rad poslušam.“

„Dobro, povedal ti bom.“

Kmet ga sprejme, nasiti, napoji in oba ležeta v postelji. „No, povej povest!“ veli domačin ladjarju Ivanu, a ta mu odgovori: „Oglej se, kaj je postalo iz tebe?“ Kmet se ogleda in vidi, da je medved. — „Poglej še mene, saj sem tudi jaz takšen!“

„Kaj pa storiva zdaj? Za Boga, ubili bode naju...“

„Ne boj se!“

Spalnica je imela okno; ladjar Ivan nažene domačina skozi okno, skoči sam za njim, pa hajd v gozd! Lovci ju opazijo in urno so jima na sledu.

„Kaj pa zdaj?“ vpraša kmet.

„Sedi v hrastovo duplo, jaz pa bom sedel kraj tebe; ako naju lovci zasledijo, bodo ubili mene in odrli kožo z mene, — a ti skoči iz dupla, se prevrni črez kožo — in v tistem hipu se spremeniš zopet v človeka.“

Komaj to izreče, že pridejo lovci; ubijejo medveda, ga denejo iz kože in grede k rečici si roke umivati. Kmet opazi, da so lovci odšli, skoči iz dupla, se prekucne... in telebne s postelje na tla, se močno pobije in reče sam pri sebi:

„Ni zastoj cesar Agej prepovedal, da te nikjer ne sprejmejo!“ A ladjar Ivan kriči s postelje:

„Kaj je prijatelj? Menda si trdo zaspal.“

„Kje si, nesrečnež? Saj so te vendar ubili in potegnili kožo s tebe!“

„Ni res, evo me živega in v koži!“

Nato pa ga domačin izžene iz kože.

Ladjar Ivan se je po svetu potepal, potepal, potem pa odšel v drugo cesarstvo.

a najti je nikdo ni mogel. Še le čez dober teden dni jo je našla slučajno edna njenih prijateljic. Ponesrečnica je bila znana kot marljiva in po-božna ženska. Imela je tudi kakih 1500 gl. premoženja. Predno je šla iz gostilne, nagovar-jale so jo prijateljice, naj da še za en literček, češ saj ima tako dovolj denarja. Ona pa pravi: „Ne dam, kaj bodem pa na stare dni imela.“ Sedaj je pa rešena skrbi za stare dni.

(V Gornjemgradu) so pokopali dne 2. t. m. sestro tamošnjega c. kr. sodnika, gospico Marijo Vidic, upokojeno c. kr. učiteljico. Pokojnica je službovala mnogo let na c. kr. državni deklški šoli v Trstu. Prej je bila nastavljena tudi na Štajarskem. Doživela je starost 57 let. Tukaj je bila znana kot velika prijateljica otrok; vsakdo jo je čislal ter je bila v vseh krogih zelo priljubljena. Pogreb je bil gniljiv. Na zadnji poti so blago rajno razun sorodnikov spremljali vsi c. kr. uradniki, veliko število učiteljic in učiteljev iz okraja, občinski zastop, šolska mladina in mnogo ljudstva. Bodi ji zemljica lahka!

(Toplice.) V Rimske toplice je do 7. t. m. prišlo 155 strank s 382 osebami.

(Pravici se naj odpira, a krivici zapira pot) Učitelstvo laškega okraja je v svoji uradni konferenci v Trbovljah dne 12. t. m. ednoglasno sprejelo sledeči predlog: „Vis. c. kr. deželni šolski svet blagovoli deželnemu zboru štajarskemu predložiti takšen nov disciplinarni zakon, ki bo ustrežal prave mu čutu učiteljstva in napredujočim razmeram časa, ta predlog se utemeljuje s tem, da dosednji disciplinarni red tem zahtevam v nobenem oziru ne zadostuje.“ Dosednji disciplinarni red se je zaradi velike pomanjkljivosti zlorabil proti učiteljem posebno proti slovenskim, zaradi tega se je med učiteljstvom pričelo hvalevredno gibanje za ustvarjenje novega disciplinarnega zakona. „Domovina“ se temu gibanju pridružuje ne samo iz stališča pravičnosti, temveč tudi iz narodnega stališča. Naše učitelstvo mora biti zavarovano pred napadi nemškutarskih in nemških denuncijantov, ki ga črniijo pred deželnim šolskim svetom, da bi mogli naše slovensko šolstvo toliko bolj ovirati in ga izdajati nemškemu uplivu. Dobro urejeno učitelstvo in duhovništvo sta dva najmočnejša stebra naše narodnosti. Našim občinam se tu ponuja najlepša priložnost koristiti svojemu narodu s tem, da vložijo tudi one na deželni šolski svet, oziroma na deželni zbor enako se glaseče prošnje za pravični učiteljski disciplinarni zakon. Nekateri občine so take prošnje že vložile, a jih je jako malo, velika večina se niti ne gane; ker niso o zadevi poučene. Učitelstvo naj blagovoli na svojo občino vložiti potrebno vlogo. „Domovina“ torej poziva vse občine brez izjeme, naj se potegujejo tudi one s prošnjami za pravično ureditev disciplinarnega postopanja, da ne bodo imele šolske oblasti za učitelstvo v deželi dvojno mero, pravično in krivično, temveč samo edno — namreč pravično. Vsak narod obstoji iz različnih stanov, kadar bode vsak njegov stan pravično urejen, tedaj bode narod v svojem obstoju utrjen in obvarovan nazadovanja in pogina. V tem prepričanju pozivamo slavne naše občine na sodelovanje pri ureditvi pravičnih razmer pijo nirjev naše narodne kulture!

(Pozor na koncert v korist „Dijaškega doma“). Opozarjamo ter vladno vabimo še enkrat na koncert tamburaškega društva „Zvon“ v Trbovljah, ki se vrši ob vsakem vremenu v gostilniških prostorih g. Dolničarja v Trbovljah.

(Veteranska veselica v Konjicah) ki se je vršila predzadnje nedelje, je imela značaj popolne nemške zabave. Bil je navzoč tudi Dergano iz Celja, ki je po svoji navadi slavil vse, kar je nemškega. Več takta bi se od nemških Konjičanov že smelo pričakovati!

(Zdole.) Letina pri nas še precej lepo kaže; vinske trte so bogato z grozdem obložene, oziroma in krompir sta izvrstna, tudi sadno drevje nam nekaj kaže, le koruza je bolj pozna in slaba zavoljo deževja v majniku.

(Kozje.) V nedeljo, dne 27. julija ima „Gospodarsko bralno društvo v Kozjem“ občno zborovanje in volitev novega odbora. Začetek zborovanja ob 4. uri popoldan v gornjih prostorih gostilne g. Franca Gučka. Spored navadni. Ako bi pa ne bilo zbzrovalcev v zadostnem številu

je isto ob 5. uri pri vsakoršnem številu sklepčno. Društvo vabi torej vse rodoljube in prijatelje v obilnem številu na veselo svidenje v Kozje.

Odbor.

(Politično zborovanje.) V nedeljo dne 20. t. m. se vrši politično zborovanje v Rogatcu; poročal bo državni poslanec dr. M. Ploj o svojem delovanju v državnem zboru.

(Pijonir v smrtni nevarnosti.) Dne 10. t. m. bi bil v Ptuj kmalu utonil nek pijonir. Na Dravi so se namreč vršile vaje, pri tem je zadel čoln, v katerem sta bila dva pijonirja, s tako silo v mostni stebel, da je en pijonir padel v vodo in bil gotovo utonil, ker je bila na onem mestu reka posebno deroča, da ga ni nek poročnik z lastno smrtno nevarnostjo rešil iz vode.

(Slovensko ferijalno akad. društvo „Bodočnost“ v Ljutomeru) priredi v nedeljo, dne 20. julija t. l. svoj I. ustanovni občni zbor v Ljutomeru pri g. Seršenu ob 10. uri s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika pripravljalnega odbora. 2. Poročilo pripravljalnega odbora. 3. Volitev a) predsednika, b) štirih odbornikov, c) dveh preglednikov. 4. Odobrenje poslovnika. 5. Načrt počitniškega delovanja. 6. Slučajnosti. — Po občnem zboru je skupen obed z značajem banketa. Pristop k občnem zboru in skupnem obedu ima vsak Slovenec, ki se zanima za društvo. Kdor se želi udeležiti skupnega obeda, naj to prejavi g. Seršenu v Ljutomeru. Popoldan ob 3. uri se začne veselica, zvečer pa ples v gostilni g. Iv. Vaupotiča v Ljutomeru. Spored veselice je sledeči: 1. Pozdrav predsednika. 2. A. Nedved: „Zvezna“, moški zbor. 3. V. Parma: „Čolničku“, meš. zbor. 4. A. Hajdrih: „Nisem Nemec, dekle lepo“, čveterospev. 5. Slavnostni govor. 6. Fr. Schneider: „Po morju viharjem“ (poklonil Bodočnosti), moški zbor. 7. Fr. Gerbič: „Žitno polje“, mešani zbor. 8. Fr. Ferjančič: „Oj slovenska zemljica“, moški zbor. 9. Šaljiv nastop: „Stotnik in njegov sluga“. 10. Gledališka igra: „Zakonska sol“. Šaljiva pošta itd. — Po gledališki igri se vrši ples v notranjih prostorih. Med posameznimi točkami sporeda svira godba.

(Bela zastava) je visela v soboto, dne 12. julija raz sodišče v Slov. Gradcu. Že 50 let se ni zgodilo, da bi bila tamošnja jetnišnica prazna.

(Iz Slov. Gradca se poroča) da je udarila strela dne 10. t. m. v gospodarsko poslopje Še kavčnika v Starem trgu in ga vžgala. Takoj so se prikazali iz poslopja mogočni plameni. V poslopju se je nahajal hlev in pod streho velika množina sena, ter je bilo kmalu vse v ognju. Požarni brambi se je posrečilo ogenj omejiti, da ni pogorela še blizu stoječa hiša in kozolec, ker je bila nevarnost velika.

(V novem sodnem poslopju) v Mariboru prično uradovati dne 1. avgusta t. t.

(Na gimnaziji v Mariboru) je letos študiralo 496 dijakov, 323 Slovencev in 146 Nemcev. Prvi red z odliko je dobilo 71 dijakov, dobro pa je izdelalo 321 dijakov. — Na realki je bilo 215 dijakov, 204 Nemci in le 6 Slovencev.

(Shod izvedencev) za streljanje zoper točo bo ta teden od 20.—25. t. m. v Gradcu. Temu shodu je c. kr. poljedelsko ministrstvo odposlalo kmetijske učitelje.

(Pomiloščenje.) Od graškega porotnega sodišča dne 30. maja t. l. na smrt obsojeni morilec Köppl je bil od cesarja pomiloščen in se mu je kaznen spremenila v 20letno ječo.

(Velika nesreča pri streljanju zoper točo.) Blizu trga Weiz na Gor. Štajarskem je streljalo 10. t. m. pet posestnikov, oziroma posestniških sinov iz ute zoper oblake. Naenkrat se je začela močna razstrelba. Prihiteli so sosedje ter našli uto razdejano, vseh pet strelcev pa je ležalo okoli skoraj čisto nagih ter kot oglje ožganih. Nobeden se ni prišel k zavesti, ter tudi ni upanja, da bi se rešili. Najbrže je udarila strela v uto. Kot se poroča, so trije ponesrečenci že umrli.

(Pridni poslanci.) Nemški poslanci se radi bahajo, kako pridno delujejo v dež. zboru, kako dobro zastopajo koristi svojih volilcev in skrbne vrh tega še za spodnji del Štajarske, ker slovenski zastopniki ne pridejo v dež. zbor. Da je to sama baharija, nam ni treba povdarjati. Dokaz temu je to, da se je vršilo v letošnjem zasedanju že nad 20 deželnozbornih sej, a dnevni red je bil tako pičel in boren, da bi se bilo vse to namesto

v 20 izvršilo lahko v dveh sejah. Sedaj, ko je nastopila huda vročina, po navadi teh pridnih poslancev ni v zbornico. Seveda je prijetnejše ležati doma v senci in v miru, kot pa iti v dež. zbornico, tam zastopati koristi svojih volilcev ter zborovati. Da so bile zadnje seje sklepčne, je bilo treba čakati po celo uro, predno se je gospodom poljubilo, prizibati se v zbornico. Seja v ponedeljek pa celo sklepčna ni bila, čakali so celo uro na te „pridne“ poslance, a ker jih ni bilo, je dež. glavar rekel, da ni moči zborovati in da se vrši seja drugi dan. Deželni zbor bo skupaj najbrže še do konca tega meseca.

(Štajarskih dijakov) je letos študiralo na prvi državni gimnaziji v Ljubljani 53, kar je gotovo jako veliko in je dokaz, da štajarske gimnazije ne zadostujejo našim dijakom. V Celju in Mariboru imamo pač gimnazije, toda ti dve sta namenjeni v prvi vrsti za Nemce. Profesorji so često pristranski, krivični napram slovenskim dijakom, zato ni čudno, da slovenski dijaki izgube veselje obiskovati štajarske gimnazije in gredo rajši na Kranjsko, kjer jim ni treba trpeti krivič in zatiranja. Koliko dijakov iz Štajarskega se nahaja v gimnazijah v Novem mestu in v Kranju, nam ni natanko znano, le to vemo, da jih tudi tam precej študira. Štajarska dežela skrbi le za napredek nemštva, Slovence pušča pa v nemaru, zato je res nujno potreba, da se oddelimo od Gradca. V Celju potrebujemo slovenske višje gimnazije, potreba po nji se kaže od dne do dne bolj.

Oklic.

Slov. akademična mladina si je postavila za velevažno nalogo, delovati v prihodnjih počitnicah med ljudstvom. Ne le buditi narodne zavesti v raznih krajih naše domovine, ne le prirejati nepolitičnih vesel in zabavo ljudstva, ampak tudi dajati slovenskemu ljudstvu večje duševne hrane, izobraževati ga in izomikati.

Zato je sklenila slov. akad. mladina prirediti dne 3. avgusta t. l. v zvezi z zaupnim dijaškim shodom, ki bo služil v medsebojni pogovor dijaštva samega in na katerem se bode razpravljalo o naših principijelnih težnjah, tudi velik ljudski shod, ki postane nekaka manifestacija za slovensko vseučilišče.

Ni še dolgo, kar je bilo to vprašanje na dnevnem redu v naši javnosti, ni še dolgo, kar se je skoraj ves slovenski narod s tako vneto zavzejo za ustanovitev kulturnega središča, ni še dolgo, kar se je v državni zbornici razpravljalo o za nas tako velepomembnem vprašanju, in vendar se zdi, kakor da hoče to vprašanje zopet zaspasti, zdi se, kakor, da hoče iskra, ki se je ravnokar zanetila, zopet ugasniti, — morda zopet za dolgo dobo. Toda tega ne moremo in ne smemo pustiti! Zanimanje za to ustanovitev lastnega vseučilišča ne sme izginiti, ampak mora ostati živ in bistven del duševnega življenja celega našega naroda.

To hoče slovenska akad. mladina doseči s tem, da prireja na raznih krajih širom naše domovine shode na katerih se bode razpravljalo o tem vprašanju. Hoče pa tudi, da se priredi eden glavni shod za celi Spodnji Štajar, na katerega naj bi prišli zastopniki ljudstva celega tega ozemlja, da se tako javno in jasno ter krepko manifestirajo naše želje glede vseučilišča, ki jih hočemo ponavljati vedno in vedno.

In tak shod se hoče prirediti, dne 3. avg. t. l. v Šmarju pri Jelšah. Poleg vprašanja slovenskega vseučilišča so pa na dnevnem redu tudi druga istotaka aktualna vprašanja, in sicer vprašanje o slovenskem šolstvu na Spodnjem Štajarskem in pa politični in gospodarski položaj spodnjestajarskih Slovencev.

Shod se bo vršil popoldne in sicer pod milim nebom, zvečer pa se priredi veselica.

Kakor je razvideti, bo shod velevažnega pomena. Zato pozivljamo že danes rodoljube cele Spod. Štajarske, da že sedaj začno med narodom delati na to, da pride na ta shod čim največ ljudstva, da bode shod postal res sijajna manifestacija vseh spodnjestajarskih Slovencev.

Pozivljamo pa ob enem vse druge Slovence, da se pripravljajo že sedaj na to, da se udeležijo shoda in da tako pokažejo z nami vred, da je

ustanovitev slovenskega vseučilišča volja celega naroda, in pokažejo obenem, da se živo zanimajo za kulturne in gospodarske težnje spodnještarskih Slovencev.

Upati je, in slovenska akademična mladina se zanaša na to, da se bodo manifestirale na tem shodu jasno ter krepko željo in zahteve slovenskega ljudstva.

Iz naroda za narod!

Pripravljalni odbor.

Druge slovenske novice.

(„Slovensko umetniško društvo“) vabi vse slovenske umetnike, da se udeležijo druge umetniške razstave v Ljubljani, katera se odpre dne 15. septembra 1902. Pravila: 1. Umotvori naj se pošiljajo po železnici na „Slovensko umetniško društvo v Ljubljani“ in sicer pravočasno, da dospo najkasneje do 1. septembra v Ljubljano. Umestno bi bilo, da se pošiljatev preje naznani. 2. Vsak umotvor mora imeti svoj poseben zaboj; ker niti društvo niti železnica ne odškodujeta vsled slabega zaboja in površnega opremljenja poškodovanih umotvorov, zahteva društvo, da se pritrdi umotvor v močan zaboj z vijaki. Istotako mora biti pokrov zaboja pritrjen z vijaki. Kipi, akvareli, pasteli pod steklom i. dr. morajo biti z mehkim materijalom zadelani. 3. Na umotvoru mora biti listek z imenom in naslovom umetnika, naslov in cena umotvora. Istotako mora biti v dotičnem zaboji prilepljen enak listek. 4. Dopolnilatev umotvorov prevzame umetnik na lastne stroške. a) Odklonjeni umotvori se vrnejo takoj na stroške doposiljalca; b) sprejeti umotvori se vrnejo tekom ednega tedna po zaključku razstave na društvene stroške; c) vračajo se umotvori samo po železnici in sicer do tiste postaje, ki je v naznanjenem naslovu umetniku najbližja. 5. Od prodanih umotvorov si pridržijo društvo 10% režijskih stroškov. 6. Odpiranje zabojev se vrši v navzočnosti dveh zato izvoljenih oseb. 7. Društvo jamči za poškodbo umotvorov samo od časa sprejema od železnice, do oddaje na železnico. Za izbero umotvorov izvoli se juri, ki obstoji iz petih jurorjev in dveh namestnikov.

Odbor „Slovenskega umetniškega društva“.

(Šole v Ljubljani) so se že završile. Na realki je bilo v minulem šolskem letu 476 učencev, od teh je bilo Slovencev 240. Na prvi drž. gimnaziji je bilo učencev 594, od teh je bilo Slovencev 489.

(„Glasbena Matica“) v Ljubljani je imela v soboto svoj občni zbor, ki ga je otvoril predsednik g. nadsvetnik Svetek in naznanil, da praznuje letos „Glasbena Matica“ 30 letnico svojega obstoja. Poučevalo je pet učiteljskih močij, šolo pa je obiskovalo 374 učencev. Ker se nahaja družba v slabem gmotnem položaju, je odbor izdelal spomenico na deželni zbor. Članov šteje „Glasbena Matica“ približno 900.

(Kranjska kmetijska družba) je imela dne 10. t. m. v Ljubljani pod predsedstvom glavarja pl. O. Detele svoj občni zbor. Lani je štela družba 112 podružnic in 5163 članov. Podružnice vzdržujejo 28 drevesnic in 20 trtnih šol, ter so dobile od dežele in države več podpor. Družba je imela lani prometa 60.000 K. Občni zbor je sklenil, da družba ustanovi osrednjo vinorejsko zadrugo in vzorno klet v Ljubljani.

(Abiturijentski koncert) se je vršil v soboto v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Priredili so ga učiteljski abiturijentje; izpadel je lepo, a udeležba je bila slaba.

(Samomor) V ponedeljek so našli v Ljubljani na gradu obešenega 36 letnega sodarskega pomočnika J. Fona iz Primorskega. Menda se mu je zmešalo.

(„Südmarka“ na delu na Kočevskem.) „Südmarka“ je zadnji čas poslala na Kočevsko zopet 500 nemških knjig. Tako delajo Nemci za ohranitev svojega življa na Kočevskem.

(Vihar in toča.) Dne 10. t. m. je bil v okolici Vač in Sv. Gore v kamniškem okraju vihar in toča. Uničila sta popolnoma vse poljske pridelke in tudi napravila veliko škodo v gozdih. Strela je ubila nekega 26 letnega mladeniča. Med pogrebom dne 11. t. m. podrl se je na Sv. Gori ožer pri popravljanju zvonika ter poškodoval 10 oseb.

(Huda toča) je padala 11. t. m. v Št. Lambertu nad Zagorjem ob Savi. Polje je bilo vse belo kakor po zimi; drevje je oskubljeno, deloma tudi polomljeno, žito leži skleščeno na tleh, strehe so poškodovane in šipe pri hišah ubite. Žetev je uničena.

(Pogorelo je) dne 11. t. m. v Št. Ožbaltu na Gorenjskem poslopje posestnika Božnarja. Škoda znaša 7000 K.

(Bohinjski predor) je izkopen že en kilo meter dalje. Delavcev je 2200. Vsak dan se na severni strani predor poveča za 3-20 m, na južni pa za 2-30 m.

(„Idrijski Sokol“) praznuje v nedeljo, dne 20. t. m. slavnostno razvitje društvene zastave. Ob tej priliki se bodo zbrala vsa slovenska sokolska društva v Idriji. Za javno telovadbo je priglasih sedem društev z 92 telovadci. Nastopili bodo najstarejši in najmlajši „Sokoli“ z izurjenimi telovadci in s telovadci-začetniki na različnih orodjih, tako, da bodo podali javnosti najlepšo sliko svojega delovanja. Slavnost se začne v soboto zvečer, dne 19. t. m. Na sporedu je sprejem gostov, slavnostna predstava v c. kr. rudniškem gledališču, mirozov in podoknica na čast kumici ter komers „pri črnem orlu“. Drugi dan je dopoldan: ogledovanje mesta in c. kr. rudnika, sprejemanje gostov, slovesno razvitje prapora pred mestno hišo, obhod po mestu in defilovanje društev, banket; popoldan: javna telovadba, narodna veselica. — „Celjski Sokol“ se udeležijo te lepe slavnosti z 20 člani in zastavo. Pri javni telovadbi nastopi 16 naših telovadcev pri prostih vajah in dve vrsti pri telovadbi na orodju.

(Burja) je razsajala dne 12. t. m. v višavski dolini. Naredila je veliko škodo, potresla marelice in drugo sadje ter odnesla, kar je bilo pokoše nega sena, ter že tako suho zemljo še bolj posušila.

Dopisi.

Iz Celja. Izlet „Celjskega Sokola“ na Ostrožno. Prijeten dan je bil. Slovensko občinstvo iz Celja in okolice je z veseljem hitelo s „Celjskim Sokolom“ na Ostrožno. Ob zvokih koračnic „Celjske narodne godbe“ korakali so „Sokoli“ z br. starostom dr. Dečkotom na čelu proti Ostrožnem.

Stoprva so stopili na slovenska okoliška tla, že so jih okrasile s šopki slovenske deklice, katerim so se „Sokoli“ ljubeznivo zahvalili in potem zopet odkorakali. Iz daljave pa jih je pozdravljala raz visokega mlaja slovenska trobojnica, topiči so zagrmeli in „živio“ in „na zdar“ je odmevalo od vseh strani, ko so prikorakali „Sokoli“ z razvito zastavo do veselicega prostora, kjer so postavili vrli slovenski fantje slavolok z napisom: „Živel „Celjski Sokol“! Dobrodošli!“ Na krasnem gostilniškem vrtu gosp. Zagodeta se je zbralo toliko občinstva, da je primanjkovalo prostora. Sredi vrta je bilo s sedeži in vejevjem ter s slovenskimi trobojnicami okrašeno telovadišče. Težko se je pričakoval začetek javne telovadbe in ne brez vzroka. Krog telovadišča se je zbralo na stotine ljudstva, med njimi mnogo odličnih prijateljev društva, osobito pa narodnih dam. Navdušenje, vzbujeno že po glasovih sokolske koračnice, prevzelo je nakrat vse gledalce, ko je prikorakalo v štiristopih 20 telovadcev s kiji pod vodstvom načelnika br. Smertnika in osem telovadcev s sulicami pod vodstvom br. Benčana. Razvrščanje k vajam s kiji je bilo naglo in kritje lepo. Vse štiri vaje, sestavljene od lahkih do najtežjih, zahtevale so vztrajne pridnosti in napete pazljivosti pri učenju, da so tako dobro uspele in da je bil celoten utis teh vaj najlepša točka sporeda. Vaje so obsegale različne čelne in bočne, velike in male kroge, zadnji dve pa sta bili še v zvezi z nožnimi in koračnimi stojami; in z obrati. Nato je nastopil drugi oddelek pod vodstvom br. Benčana, ter izvajal vaje s sulicami, ki so nas spominjale na vaje, kakršne so izvajali poljski „Sokoli“ v Pragi. Vaje so bile sestavljene iz borilnih gibov nog in rok ter so bile pohvalno sprejete. Isti oddelek je metal sulice v daljavo in so se nekateri telovadci prav posebno odlikovali; kot višek svoje izurjenosti pa so pokazali z metanjem sulic skoz obroč.

Lepo izvedna je bila skupina, po kateri so se razdelili telovadci v tri oddelke, vzdigovali bremena in metali 10 kg težek kamen in bili žogo v daljavo.

Takoj za tem oddelkom pa je nastopilo 20 telovadcev, razdeljenih v tri vrste, z vajami na orodju. Lepo je bilo videti stopnjevanje vaj. V tretji vrsti, pod vodstvom br. Hvalenca, so izvajali lahke začetne vaje na bradli in na konju zelo precizno. V drugi vrsti, katero je vodil br. Zabukovšek, pa smo opazili že razvitejšo in izurjenjšo telovadco, ki so izvajali lepe in težke naloge na drogu in na bradli. Prvo vrsto je vodil br. Smertnik. Skoki v višino s prožno desko spojeni s skokom čez konja so bili lepo izvedeni in so izpričali visoko stopinjo izurjenosti telovadcev. Pri vajah na drogu pa so žele tezne in z elegantno lahkoto izvedene kolebne vaje mnogo pohvale. Vsaka vaja pri vsakem posameznem telovadcu je pričala višjo stopinjo telovadske izobrazbe. Javno telovadbo so zaključile skupine brez orodja, ki so se dobro posrečile. Izvajali so jih telovadci vseh treh vrst. Skupine so bile zelo težke, pa vžlic temu hitro in točno izvedene. Opaziti je bila stroga disciplina, ki je prvi pogoj za vsako uspešno delo v telovadnici. Le tako naprej!

Po javni telovadbi se je razvila najneprisilnejša zabava. K tej so mnogo pripomogli neutrudljivi g. pevci in gospice pevke „Celjskega pevskega društva“, delavskega pevskega odseka in pevskega društva iz Šmartna v Rožni dolini. Omeniti moramo, da je vse posebno razveselil prihod pevcev iz Rožne doline. Slišali smo naše kmečke fante peti tako lepo ubrano in dobro izšolano, da smo se čudili. Bili smo res prijetno iznenadeni in moremo le častitati njihovemu pevodji gospodu Kvacu. Na travniku se je zabavala naša mladina s telovadskimi igrami, da je bilo veselje videti te zadovoljne in vesele obraze igralcev, vmes pa je pridno sviral naša narodna godba.

Ko se je zmračilo, je gospod Videmšek, najemnik gostilne pri Zagodetu razsvetlil vrt z lampijončki. Br. starosta dr. Dečko je dal pred odhodom br. Smertniku besedo, ki je govoril nekako tako le:

Bratje!

H koncu hiti naša slavnost. Priznati mora vsakdo, kdor se je udeležil danes tega izleta, sodeč po obilni udeležbi naših narodnih društev, slovenskega občinstva iz Celja še posebno pa po tako mnogobrojni udeležbi naših slovenskih okoličanov, včlega pevskega društva iz Šmartna, sodeč po pozornosti, s katero ste sledili javni telovadbi, da se misel in težnje sokolske tudi med nami Slovenci vedno bolj ukorenjujejo.

Kakor v prejšnjih letih, tako smo tudi danes podali javnosti sliko našega delovanja. V koliko smo napredovali, sodite sami.

Z dvojnimi namenom je bila prirejena današnja veselica, ki se je spremenila v pravo narodno slavnost. Sami smo se hoteli združiti ob prijetni zabavi, kakršno nam nudijo vedno sokolski izleti. Ta izlet v našo lepo okolico je pa združil tudi slovenske Celjane s slovenskimi okoličani. Prišli smo med svoje najbližje rojake, ki čutijo z nami, ki se borijo z nami za iste svete naše pravice; da, mi smo prišli k Vam, da Vas podnetimo k vztrajnosti v Vašem narodnem boju. Naš prihod Vam bodi dokaz, da smo tudi mi z Vami in videli ste danes, da nas je veliko, pa bodi Vam tudi opomin, da mi Sokoli z bistrim očesom pazimo na svojo najbližjo okolico. Mi zahtevamo od vseh okoliških Slovencev, spoštovanje do našega naroda, ljubezen do te naše dedne zemlje, spoštovanje do našega materinega jezika. Pokažite povsod, da v tem lepem kraju gospodarji res Slovenec in bodite ponosni, da ste sinovi slovenske domovine.

Z namenom, da se snidemo z našimi slovarjaki iz okolice, smo priredili ta izlet, pokazati pa smo hoteli obednem, kako se z lahkih, vsakomur pristopnih začetnih vaj more doseči ono stopinjo moči in okretnosti, kateri ste posvetili največ Vaše pozornosti pri javni telovadbi. Kar smo Vam pokazali na telovadišču, ima vzbuditi v Vaših srcih iste težnje, ki jih imamo mi. S temi vajami smo vabili vse, ki stojite še izven sokolskega kroga, da se zberete pod našim so-

kolskim praporom in se udeležite našega sokolskega dela in s tem pomnožite naše sile. Sokolska društva so pred vsem torišča telesne vzgoje. S temi vajami začeni z najlažjimi, vsakomur pristopnimi, hočemo vzgojiti svoje telo, enakomerno razviti vse njegove ude. Narediti hočemo tako zdravo, močno, okretno in lepo. Zdravje in svežost, to pa si hočemo ohraniti do poznih let, hočemo, da se nam naši ljudje, prišedši v najlepša leta, ne polenijo, ali, kar je še huje, da nam naši možje v najboljši moški dobi, ko bi pravzaprav še le morali začeti z najlepšimi deli, ne pomrjo, uničeni vsled prenapornega, enostranskega dela. Le zdrav in močan narod je zmožen braniti samega sebe. Zato pa nam „Sokolom“ ponosno vskipijo prsi naše, krčevito stisnejo roke, a kdor bi nas hotel nasilno prikleniti k srcu, tega bi pritisnili k prsim, da bi mu rebra zaškrpala in bi mu dih zastajal v železnem našem objetu.

Naš narod je mal narod, se nam trdi tolikrat, da nam že preseda. No, bodi majhen, toda bodi majhen na številu nedelavnih mož in na narodnih mlačnežih. Da pa postane to, da postane naš narod velik na neumornih delavcih, da postane močan in hraber, to, bratje, je skrb Vaša, to je naloga Vaša! Na zdar!

Govornik je bil večkrat z burnim odobranjem prekinen, ob koncu govora pa so zadoneli iz sto in sto grli klici „Živio“ in „Na zdar“ „Sokoli!“ Zadnja točka sporeda le bil umetalen ogenj in tudi ta se je prav dobro obnesel.

Prekmalu se je oglašil sokolski rog in pozval „Sokole“ na odhod. Slovenski okoličani pozdravljali so kaj prisrčno „Sokole“ z „Živio“, „Sokoli“ pa so jim odzdravili z „živio slovenski okoličani“, „Živela slovenska okolica“ ter so odkorakali proti Celju, ponesoč seboj najprijetnejši utis minolega dne, zavest, da je okolica celjska za vedno slovenska.

Slavno uredništvo „Domovine“. Sklicujoč se na paragraf 19 tisk. zakona zahtevam z ozirom na dopis, objavljen pod zaglavjem „Iz Huma nad Laškim“ v št. 45, z dne 13. junija 1902 Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek:

1. Ni res, da bi načelnik kot moje „slepo orodje“ „naštimal“ akcijo za nemško šolo, pač pa je res, da jaz o tem nisem nikoli govoril, ne mislil, še manj kakšen korak storil, bodisi pismen, bodisi ustmen; ampak vse to se je zgodilo brez mojega vedenja.

2. Ni res, da bi jaz načelnika posadil na kup lima in smole, pač pa je res, da sem mu svetoval, ko sem o zadevni tožbi zvedel, naj se vse doma mirno poravnava, da ne bo sitnosti.

3. Ni res, da bi jo jaz takoj popihal naprej domov, pač pa je res, da sem bil službeno klican, kar sem tudi gospodu sodniku naznanil in sicer že pred zaslišanjem.

Sv. Lenart nad Laškim, dne 10. julija 1902.
Franc Časl, župnik.

Ravno tako mi dela št. 51 z dne 4. julija 1902 Vašega lista veliko krivico, katero mi blagovolite z ozirom na § 19. tisk. zakona in sicer v dopisu „Iz Št. Mihela nad Laškim“ sledeče stvarno popraviti:

1. Ni res, da bi jaz Šumljaka osrečil z novo mislijo, naj se Slovenci nemštva poprimejo, pač pa je res, da nisva med seboj nikoli o nemštvu govorila, še manj kaj o tem sklepala, in da se z mojim vedenjem ni nikoli za nemštvo pero namočilo (namreč o zadevni prošnji).

2. Ni res, da bi bil jaz z Jančičem glava „Štajarčevih“ prijatelj, pač pa je res, da sem se jaz odločno zoper „Štajarca“ izrazil, za kar vsi Št. Lenartčani prav dobro vedo.

3. Ni res, da bi me najhujše zadela novica, katero je prinesla nemška „vahtarca“, ni se treba bati, da bi šel okraj. zastop laški in nemški deželni poslanci meni na lim zaradi občine. Ob čino zahtevajo pametni in prepričevalni razlogi ne jaz, in zato so se za njo že pred leti Šentlenartčani upirali. Jaz nimam pri tem ne zgube ne dobička, torej me taka novica nič ne zadene.

Sv. Lenart nad Laškim, dne 12. julija 1902.
Franc Časl, župnik.

Sicer ta dva popravka nista postavna, a ju vendar priobčimo, to pa ne zaradi tega, kakor da bi se bali v posebnem pismu nam od g. župnika

zagrožene tožbe, ampak ker smo toliko honestni, da nočemo nikomur delati krivice.

Iz Brežic. Gostovanje članov slovenskega gledališča iz Ljubljane se je obneslo nepričakovano lepo. Igrale so se tri vesele igre, katere so bile za naše občinstvo prav srečno izbrane. Vsak izmed poslušalcev je bil v stanu, najti v igrati to, kar mu posebno ugaja.

Precej obsežna dvorana se je začela polniti že dolgo pred napovedanim časom, a ob začetku igre gotovo v vsej dvorani ni bilo sedeža najti, a tudi ves ostali prostor je bil zavzet do poslednjega kotička. Četudi je bilo v dvorani, kakor je samoobsebi umevno, vsled mnogoštevilnega občinstva precej vroče, je vendar občinstvo z največjo paznostjo zasledovalo nad vse zanimivo igrati.

Ni nam do tega, da bi podali estetiško oceno igre. Nam je ugajala, ugajala je vsem zbranim, to bodi dovolj! Občudovali smo spretno, uprav elegantno igrati gospe Danilove, premišljeno, dovršeno tehniko izpričajoče nastopanje g. Dobrovolnega, živahnost g. Danila, ki pa je bil nekoliko hripav, vsled česar njegov glas ni prišel do prave veljave. Tudi se nam je dozdevalo, kakor bi bil mestoma preveč navezan na sedež gledališke skrivnosti, na znano omarico pred odrom. To je pač nekoliko kalilo uspeh njegove igrati, kajti naše občinstvo rado občuduje samostojno nastopanje. Sicer pa je ravno g. Danilo žel vselej po svojem nastopu burno pohvalo. Da, naši poslušalci niso bili skopi v tem oziru. Čuli smo v pričo krasne igrati vzklike, ki so privreli nebote iz prepolnega srca. Mestoma je zaoril buren smeh po dvorani, videli smo, kako veselje izsiljuje solze iz oči — izkratka, vse je bilo do skrajnosti zadovoljno in osrečeno.

K popolnem uspehu gostovanja je pač pri pomogla agilitet članov „Narodne čitalnice“ v Brežicah, zlasti neumornega njenega predsednika, ki se je trudil, da je priskrbel igralcem krasni oder ter vse, kar je bilo za izvajanje igrati še potrebno.

Gostov je prihitelo mnogo iz vseh važnejših krajev ob Posavju. Pa tudi iz Gorja, iz Kozjega, Št. Petra itd. smo videli zveste narodnjake, katerim ni pot nikdar predolga, kadar gre pokazati, kako se zanimajo za vse, kar se uprizaro za probujo in navdušenje naroda. Ravno tuji so pripomogli, da je bil gmetni uspeh toli povoljen. Med njimi smo pač pogrešali nekatere gospode iz najbližjega sosedstva, ki radi bobnajo: „Vse za narodov blagor“, ki se smatrajo poklicanim, voditi Slovence vselej in povsod. Gospoda, tudi takšne uprizaritve, tudi gledališke predstave prištevamo delovanju za „narodov blagor“. Ravno zabave in veselice zavzemajo važno mesto v delovanju za probujo naroda. In tam, na teh veselicah se morajo pokazati tudi pravi ali dozdnevni voditelji naroda, kajti „vzglede vlečejo“. Tu je ognjišče, kamor zahaja priprosti Slovenec po iskrici, ki razvneajo njegovo srce za vse, kar je slovenskega. — Pa naj se te besede ne smatrajo za pusto klepetanje. Komur so namenjene, ta jih bode razumel. Sicer pa še enkrat srčna hvala vsem, ki so po svoji udeležbi pri spevali h krasnemu uspehu tega „poskusa“, kakor so se izjavili člani slovenskega gledališča! Upamo, da bodo tudi v bodoče mili gostje pripomogli k temu, da se ti „poskusi“ prav pogosto ponavljajo.

Po končani igri smo s člani gledališča še dolgo sedeli na verandi v krasnem vrtu „Narodnega doma“. V prijetni zabavi nam je minil čas, ubrano petje je vse navzoče še dolgo prikovalo na klopi. Končno je trudna, pozna (ali rana) ura neusmiljeno končala prelepo zabavo. Ni nam pa izbrisala spomina na ta lep večer, za katerega se člani slovenskega gledališča, kakor tudi čl. bratskim gostom srčno zahvaljujemo. Na kmalno svidenje v Talijinem letovišču v poslednji štajarski narodni postojanki.

Deželni zbori.

V štajarskem deželnem zboru je posl. Gerlitz dne 15. t. m. poročal o zboljšanju hlevov na Štajarskem; z ozirom na to, da potrebujejo hlevi in gnojišča naših poljedelcev poprav, hoče dež. kulturni odsek dati posameznim revnim poljedelcem v ta namen podpore. „Süd

marki“ je dež. zbor dovolil izredno podporo v znesku 100 K za vzdrževanje ljudskih knjižnic. Ravnateljstvu Frano-Jožefove gimnazije v Ptuj se je za leto 1902 dovolilo še 1000 K. V sredo je poslanec Fürst poročal o ustanovitvi javne ljudske šole z nemškim učnim jezikom v Rogatcu. Trška občina Rogatec se ima zato odločiti iz šolskega okraja Sv. Križ. Predlog je bil sprejet. Dež. odboru je bilo naročeno, naj zaračuni kopališču Slatina znesek 4000 K, ker ga odslej ne bo več plačeval „Schulverein“!!!

Istrski deželni zbor je v torek po triurni razpravi odobril dež. proračun. Potrebščina znaša 1.460.248 K, pokritje pa 505.545 K.

Goriški deželni zbor je 11. t. m. sprejel predlog dež. odbora o zidanju dež. norišnice za vsoto 950.000 K to je skoraj za celi milijon. Dež. zbor se odgodi menda že jutri v soboto.

Tirolski deželni zbor hoče, kot znano, oddeliti Trentin od Tirolske. Vlada se je že udala, da se Tirolska upravno razdeli v dva dela. Dežela ostane sicer zunanje še ena, a delitev bo jako globoko segala v vse javno življenje, kajti vsi laški okraji se bodo priznali kot politična celota s politično, šolsko, finančno in gospodarsko samoupravo. V dunajskih političnih krogih pa sodijo, da je akcija glede samouprave Trentina ponesrečena, da začno laški poslanci obstrukcijo in da se zaključijo zasedanje tirolskega dež. zbora.

Češki deželni zbor je sklenil, da se odpravijo sladkorni karteli, ki škodijo kmetickemu prebivalstvu.

Gališki in moravski dež. zbor sta že zaključila zasedanje.

Narodno-gospodarske novice.

Madeže iz pletenih klobukov odpraviti.

Za to se kot najboljši rabi naslednje sredstvo: Zmešajmo žlico amonijaka (salmijaka) z žlico močnega špirta, zraven pa pridenimo poldrugo žlico soli. Navadno se ne pozna več na klobuku, kjer so se na ta način osnažili.

Gojimo v gospodarstvu maline!

Malina (*Rubus Idaeus*, Himbeerstrauch) je občeznana gozdna rastlina, katera raste najraje na mestih, kjer so se gozdi posekali in ostanki teh, veje namreč, sežgali. Ondi na takih pogoriščih se udomači sama ob sebi malina, kjer tudi naj obilnejše obrodi. To se godi pri nas najpogosteje na planinah, kjer se za rujavimi sledovi drvarjev v par letih pokaže vse zeleno malinovega grmovja. Ondi imajo svojo žetev, mnoge ženske, katere na jesen obirajo ta žlahten sad ter ga nosijo na prodaj v bližnje trge in mesta.

Znano je, kako prijetne so sveže maline za mlada usta. Tudi je znano, da se nareja iz njih jako zdravilen sok, katerega bi ne smelo manjkati v nobeni hiši. Saj ni težko ali umetno delo, ga doma pripraviti. Maline se z rokami ali pa še bolje v redkem žaklju izprešajo, da se sok čedno izcedi. Ta se dene v kaj snažno ponvo, najboljša je ta iz gline (takozvani „rangel“). Ta se postavi na ogenj, kateri naj bo bolj iz oglja, da se manj kadi. Med vrenjem se soku doda precej sladkorja, ker malinov sok kuhan ima precej kisel okus. Tudi je opomniti, čim več se sladkorja doda, tem dalje se ohrani sok v pravem svojem okusu. Ko je sok že zavrel, da je precej gost, vzame se od ognja, dene se v kako posodo, da se shladi. Nato se vlije v steklenice, dobro zamaši in shrani na temnem in pa hladnem prostoru.

Takšen sok k vodi primešan daje kaj okusno pijačo za navadno žejo, pa je ob enem ena onih redkih pijač, katere so edino dovoljene bolnikom v raznih vročinskih boleznih.

Toda ne samo sok, tudi prav prijetno vino se pripravlja iz malin. To pripravljajo zlasti na Gorenjem Ogrskem, Slovaškem itd., kjer goje nalašč zato maline v vrtih in ogradah. Delajo pa vino na sledeči način:

Malinove jagode se obirajo jako pazno. To pa posebno zato, ker maline niso vse naenkrat zrele, temuž nekatere prej, nekatere pozneje. Izbirati se morajo samo zrele jagode, to pa jako oprežno, da se zelenkaste zraven ne pokvarijo,

ker te pridejo pozneje na vrsto. Obiranje se vrši torej po večkrat.

Iz nabranih malin napravi se sok prav po zgoraj omenjenem navodu. Tudi shranjuje se ednako.

Da se napravi vino, vzame se na liter vode en liter tega soka in doda 300 do 400 gramov sladkora ali medu (strdi). Za posodo vode 100 litrov, v katero se ta zmes vlije, doda se še 20 gramov vinskega kamna (Weinstein). Seveda mora biti posoda, v katero se tak „mošt“ napravi, čista, na vrhno pilko pa se napravi cevka za vrenje. Ko se je to v primerni toploti v kleti izvršilo, se mošt pretoči v drugo snažno posodo, in je že za rabo.

Ležišče (trebilo)

v kravi, kako je odpraviti?

Velikokrat se zgodi, da je imenovano ležišče v kravi priraščeno, da se samo ne odpravi. Nekateri ljudje so tako neumni, da se lotijo in je z roko iztrgajo. Tó pa je jako mučno in nevarno za kravo, zato tega še učen živinozdravnik noče storiti. Treba je, da se raje za odpravo ležišča rabijo zdravila, katerih je več vrst.

1. Nekí skušen mož priporoča naslednje sredstvo: Dva litra močnega kisa segrej ter z njim moči kravi hrbtnec. Ako še to ni pomagalo v prvo, da bi se krava iztrebila, se ponavlja omenjeno močenje če treba tri do štiri dni. Seveda treba čuvati, da se s tem krava ne prehladi. Zato mora stati krava v kakem kotu in ne pri vratih na prepihu, tudi se mora po močenju vselej gorko odeti. Za pijačo taki živali se mora dajati vselej le mlačna voda.

2. Drugo sredstvo se svetuje to le: Kravi se napravi pijača iz peteržilja in lanenega semena. Vzemi kakih šest srednjedebljih peteržiljevih korenov s perjem vred, skuhaj jih mehko, da jih lahko s prsti razmečkaš. Potem vzami za dve pesti lanenega semena in vse to skuhaj v kakih sedmih litrih vode. To pijačo dajaj kravi mlačno in sicer tretjino jutraj, tretjino opoldne in ostalo zvečer. Če bi to prvič ne pomagalo, nadaljuje se omenjeno zdravljenje do tri dni, kar pa baje navadno ni potreba, ker bolezen že prej odjenja.

3. Tretje sredstvo pa imamo v beli čebuli. Vzame se štiri čebule srednje debelosti, nareže se toliko, da ne razpadejo, in se kravi v jutru pred krmiljenjem — če treba, pa še zvečer po krmiljenju — v goltanec stlačijo. Holandski živinorejci pa trdijo, da to zdravilo malokdaj treba ponavljati.

4. Četrto zdravilo daje nam čebula zmešana z špiritom. Treba razrezati čebulo na drobno in politi z decilitrom razredčenega špirta. Ta mešanica se vlije v steklenico z vratom, iz katere se lažje vlije kravi v goltanec. Navadno precej pomaga.

Dostavljamo še, kar o trebljenju krav piše sloveči češki živinozdravnik, J. Böhm. „V tej bolezni se živali rada loti neka mrzlica, ker krava slabe moči jako napenja. Ako opazimo znamenja tega, žival se namreč jame tresti, dajamo kravi za zdravilo močnih zdravil (žganja ali piva), za pijačo pa le mlačno vodo. Odrzgovati trebila pa nikakor ne smemo, ker to ima lahko vsikdar slabe posledice. Če ne prej, čez dva tedna bo ono itak odpadlo, samo paziti nam je, da se žival primerno hrani in varuje.“

Pohorski.

Politični pregled.

(Slovanska praznika.) 14. in 15. julij sta slavna spominska dneva češkega in poljskega naroda. 14. jul. 1420 je pregnal junak Jan Žižka na gori Vitkovo prvo roparsko nemško „križarsko“ vojsko, — a 15. jul. 1410 so zmagali Poljaki roparske nemške križarje pod Grunewaldom. Razni češki junaki so tedaj hiteli bratom Poljakom na pomoč. In po zmagi je ljubljeneč naroda, Jan Hus zapel Poljakom slavo. — V znamenju križa so drli Nemci v slovanske zemlje, da bi uničili Slovanà in ukradli njegove zemlje.

(Nova carinska nagodba.) Iz zanesljivih virov se poroča, da se nova carinsko-trgovaška nagodba sklene od 1. januarja 1903 za 10 let. Avstrijski rentni davek na ogrske državne papirje se odpravi, obenem pa tudi ogrski transportni davek. Istotako se odpravi obdačenje zalog

ogrkah molinov v Avstriji in komisijskih skladišč avstrijskih tverk na Ogrskem. Težave dela le še prememba živinozdravniških predpisov.

(Mažarizacija.) Nek ogrski list piše o mažarstvu okolice glavnega mesta Budimpešte, in trdi, da 55% okoliškega prebivalstva nima niti pojma o mažarskem jeziku. Budimpešta, središče ogrske dežele, pa slepi sebe in zunanji svet, da je vse, kar živi na Ogrskem, mažarsko. A niti v mestu samem ni boljše ter se po ulicah govori več druge jezike kakor mažarsčino.

(Slovanski Balkan.) V soboto so imeli na Cetinju poroko princa Mirka, drugega sina kneza Nikite, z lepo Natalijo Konstatinovičavo iz rodu Obrenovičev. Zanimivo je, da se srbski kralj pri poroki ne le ni dal zastopati, nego da je srbski poslanik tik pred poroko šel na dopust. Srbski dvor je baje razžaljen, ker špekulira črnogorski knez na to, da pride Mirko ali pa njegov potomec na srbski prestol. Sorodstvo Natalije Konstatinovičeve z Obrenoviči opravičuje ta na klep, zlasti še, ker je izključeno, da bi kraljica Draga rodila otroka. Kralj Aleksander baje še ni obupal.

(Nemiri v Macedoniji.) Položaj v Macedoniji je posebno v Monastiru kritičen. Bolgarski višji častnik Jankow, ki je organizator bolgarsko-macedonskih strelskih društev, se je s posebnim oklicem postavil na čelo ustašev v okrajih Kastoria, Leris in Resen. 3000 ustašev je oboroženih v gorah, ostalih 3000 pa je tudi pripravljenih, da takoj udarijo. Mnogo organizatorjev ustanka se nahaja v Sofiji. Bolgarska vlada jim je naznanila, da jih zapre, ako bodo še nadalje rovali.

(Rusija.) Ruski car je poveril knezu Meš čerskemu nalogo, da naj proučuje, soli v krajih Charkow, Jekaterinoslav in Poltava še zmiraj nemiri in čez kaj se ondotno ljudstvo pritožuje. Knez je dobil nalogo, cesarja takoj o vsem obveščati.

(Angleško.) Ministrski predsednik lord Salisbury je odstopil, ker je bil že dalje časa bolehen in je že star 72 let. To mu je oteževalo delo, ki ga je imel opravljati, vrhu tega ni hotel nositi odgovornosti, ki jo imajo oni, ki vodijo angleško državo. Govorilo se je, da čaka samo še na kronanje kralja, ker se je pa to odgodilo, je odstopil prej. Salisbury je bil državnik stare šole, a z njegovim odstopom se angleška politika ne bo spremenila. Ko je stopil v politično življenje, je bila Angleška edina vladarica morja, a tekom 50 let se je razvila iz Rusije velika sila, ki z Anglijo resno tekmuje v Aziji. Njegov naslednik je Balfour, njegov nečak.

(Mir v južni Afriki.) Angleško časopisje je poročalo, da so se udali Buri z veseljem ter da so radi odložili orožje, ker so bili vojne zelo naveličani. Iz Durbanu pa poročajo, da Buri v Merebank dolgo niso verjeli, da je mir sklenjen, ko pa se je vest potrdila, so bili hudo razočarani in žalostni, da so bile vse žrtve zaman. Angleški listi so trdili, da je bil Schalk Burger v vseh koncentracijskih taboriščih sprejet z navdušenjem; resnica pa je, da ga je morala ščititi policija, sicer bi ga bili Buri pobili. Burske žene so ga psovale, klele, mu grozile s palicami ter ga zapodile. Tudi v raznih taborih Burov so se primerili prizori, o katerih so morali angleški listi molčati. Gotovo je, da je mnogo Burov danes z mirom nezadovoljnih.

Razne stvari.

(Stolp sv. Marka v Benetkah — se podrl.) V ponedeljek se je razširila vest, da se je svetovno znani, zgodovinski stolp sv. Marka, nazvan le „Campanile San Marco“, porušil. Že skoraj vsa Evropa vé za ta dogodek. Že nekaj dni pred so se pokazale na stolpu sumljive razpoke, vsled česar je bil tudi prostor prometu zaprt in najbližnja stanovanja so se morala izprazniti. In le tej previdnosti se je zahvaliti, da ni bilo pri katastrofi človeških žrtev. Stolp je bil skpro 100 m visok ter se je začel graditi leta 888 po Kr. za vlade doža Pietra Tribune. Dogotovljen pa je bil šele leta 1150. Bil je priča vsega sijaja in propada ponosnih Benetk. Ponizal pa je tega zgodovinskega orjaka Napoleon, ki je jездil svojega konja

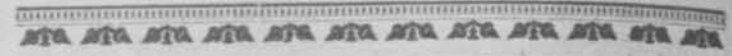
na vrh njegovih stopnic. Kdor je obiskal Benetke, tudi ni pozabil splezati na stolp, od koder se je nutil čarokrasni razgled. Mestni svet se je takoj po dogodku sešel k izvanredni seji ter zaprosil ministrstvo brzojavno za pomoč, da se stolp znova zgradi.

Hisà v kateri se nahaja dobro vpeljana prodajalna in gostilna

in posestvo obsegajoče pet oralov zemlje, z zraven spadajočimi gospodarskimi poslopji ob okrajni cesti, je po zelo nizki naprođaj. (294) 3-1

Več pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

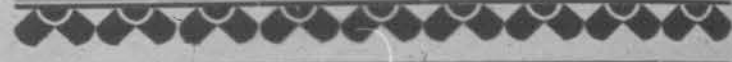
Trgovski pomočnik

išče se pod ugodnimi pogoji za mešano trgovino (na podružnici samostalen) v lepem romantičnem zagorskem kraju Hrvatske, oddaljenem od Štarske poldrugo uro. Službo je nastopiti 10. avgusta t. l. Ponudbe naj se vpošljejo na: **Franjo Mihun**, Trakoččan, pošta Bednja. (Hrvatsko).

Več macesnovih oken

prav po ceni prodaja Martin Špeglič, mizararski mojster v Celju, Graška cesta št. 28.

Zahtevajte povsod dvakrat žgani

Cvekov brinovec

od FR. CVEKA, Kamnik, Kranjsko.

Najboljše in najcenejše mlatilnice

vitle, čistilnice, trijerje, slamo- moreznice, mline, sejalnice, brane, luščilnice, stroje za kositi in žeti, preše, družgarnice itd. prodaja

Janez Pišlar v Selih Brežice.

Enoletna garancija.

Prodaja tudi na kredit. — Pogoji so jako ugodni. (292) Ceniki na zahtevanje. 1

Narodna tvrđka!

Weberjevih dedičev naslednik

Vincenc Čamernik

kamnoseški mojster

Nova ulica št. 11 * **CELJE** * Nova ulica št. 11.

Delalnica cerkveno-umetnih kamnoseških del.

Čez 200 nagrobnih

spomenikov različnih mramorjev, granitov in sijenitov po najnovejših, modernih načrtih vedno v zalogi.

Osa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in struganje mramora s strojno silo.

Lastni kamnolomi.

Obrise na zahtevanje izdelam takoj. — Priznana solidna in fina dela. — Postrežba točna.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

Celje, Graška cesta šte. 4, Celje.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Slavne javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Močan dečko

ne pod 18 let star se sprejme takoj za štacunskega h'apca v trgovini mešanega blaga Karol (284) Rayer v Arclinu pri Vojniku. 3-2

Naprodaj

je hiša z vrtom, travnikom ter trgovina s prodajo tobaka in pošt nih znamk; leži blizu farne cerkve in petrazredne šole. Cena 3300 glid. Več pove upravnistvo „Domovina“ v Celju.

(295) 3-1

Jurist

absolviran sollicitator, želi vstopiti v notarsko pisarno. Kdo, pove upravnistvo „Domovine“.

Za pridelovanje sadnega in vinskega mošta.

Stiskalnice

za sadni mošt

za vinski mošt

s čvrsto delujočimi dvojnimi stiskali ter z uravnjanjem pritiska „Herkules“, z jamčeni najvišji učinek do 20%, večji nego pri vseh drugih stiskalnicah.

Hidravlične stiskalnice.

10-5 Mlini za sadje in grozdje. (211)

Robkalnica za grozdje

(Abbeermaschinen).

Popolne priprave pri

pridelovanju mošta,

stalne in premične.

Stiskalnice soka, mlini

za jagode in priprav-

ljanje sadnega soka.

Priprave za sušenje

sadja in sočivja, stroji

za lupljenje in rezanje

sadja,

najnovejša samodelna

patentovana skropil-

nica „SYPHONIA“

za škropljenje traja in

rastlin zoper krvavo

uš, izdelujejo ter po-

siljajo z jamstvom spe-

cijalitete v najnovejši,

najzvrstnejši,

najuporabnejši in pripoznano najbolj, odlikovani

sestavi

PH. MAYFARTH & CO.

c. kr. priv. tovarna kmetijskih strojev, livarna že-

leza in parne fužine.

Dunaj, II, Taborstrasse Nr. 71.

Odlikovane z nad 490 zlatimi, srebrnimi in bro-

nastimi svetinjami.

Obširni katalogi zaštonj.

Zastopniki in preprodajalci se želijo.

Nadučitelj na dvorazrednici

(279) 3-2 v Savinski dolini

želi menjati s tovarišem katerega si bodi okraja Naslov pove uredništvo „Uč. Tovaša“, kamor se naj pošiljajo ponudbe bo 1. avgusta 1902.

Osle, brusne kamne

priznано najboljšo blago, 100 kosov 8 K, en poštni (169) zavoj z 15 kosi franko K 2-50 30-15

— razpošilja po povzetju —

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Blag. gosp.

Piccoli,

lekarnar

Ljubljana.

Pri neki gospe, katera je trpela dolgo časa na nervoznosti, sem vporabljal z izvršnim uspehom **Vaše** železnato vino. Prosim torej, pošljite mi nadaljnih šest steklenic imenovanega vina.

Dr. L. Färber

c. kr. štabni zdravnik.

Raštelj, šte. 19.

V Gorici, 6. junija 1901.

— Je v razprodaji v lekarnah v Celju, Mariboru itd. & K 2-40 steklenica. (262) 10-2

Josip Kregar

(253) 20-10 stavbeni in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbena in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Napravljajo nove strelovođe in stari strelovođi se poskušajo z električnim aparatom. — Cene jako nizke.

Za trgovskega učenca

se sprejme zdrav in krepek deček iz dobre hiše, najmanj 14½ let star, z dobrimi spričevali pri Franc Kartinu, Sent Jur ob juž. žel.

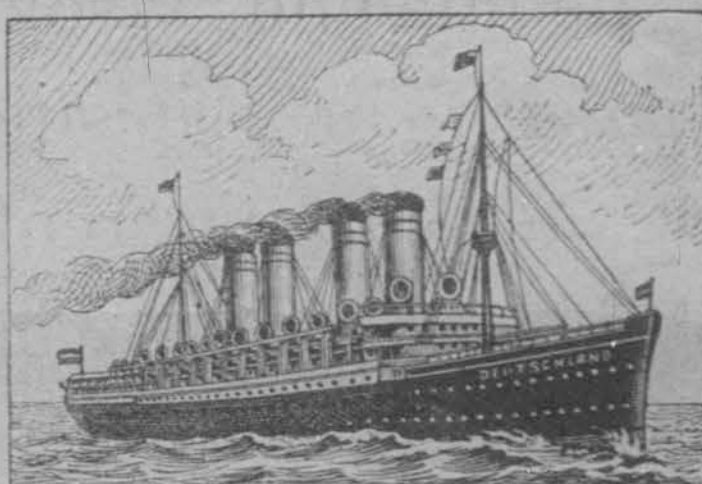
Jurist

(284) kateri je že več let služboval v notarski pisarni, samostojen delavec, želi vstopiti v notarsko pisarno. Nastop in plača po dogovoru.

Ponudbe pod „jurist“ Celje, poste restante.

Učenec

(280) slovenskega in nekoliko nemškega jezika zmožen, z dobrimi šolskimi spričevali, se sprejme takoj pri tvrdki Slavinec & Šeleker, Šmartno pri Litiji, Kranjsko.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 13

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“**PETER MAJDIČ**

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovođe, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Južno-štajerska hranilnica

v Celju, „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji Sevnica, Gornjigrad, Šo-
štanj, Vranksko in Šmarje pri Jelšah za popolno
varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno
obrestovanje do neomejene visokosti, obrestuje
hranilne vloge po 4% in pripisuje obresti polu-
letno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hra-
nilnica sama in ga ne odteguje vlagateljem, tako
da dobé isti popolnoma nad 4% obresti letno.

Izposojuje
na zemljiško varnost
— po 5%. —

Hranilnica posluje s strankami vsak torek in
petek dopoldne.

Priporoča se ta zavod staršem, varuhom in kura-
torjem, da tam vlagajo denarje svojih varovancev
in oskrbovancev in taisto zahtevajo pri varstvenih
sodiščih.

(219)

12-1